

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΘΕΜΑ : Περί των υποχρεώσεων του επιχειρηματικού κόσμου να καταβάλουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ΑΕΠΙ και τους λοιπούς οργανισμούς συγγενικών δικαιωμάτων.

Το νομικό καθεστώς των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ρυθμίζεται στην χώρα μας από τον Νόμο 2121/1993 «περί προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων», όπως επίσης και από διάφορα διεθνή κείμενα, όπως η σύμβαση της Βέρνης με τον Νόμο 100/1975, η συνθήκη WIPO με τους Νόμους 3184/2003 και 3057/2002 και διάφορες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τον Νόμο 2121/1993.

Η φιλοσοφία του Νόμου και των διεθνών ως άνω κειμένων είναι να διαφυλαχθεί το περιουσιακό δικαίωμα του κάθε πνευματικού δημιουργού, ο οποίος δικαιούται κάποιας αμοιβής για το έργο του, που γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης από πολλούς. Για τον σκοπό αυτό, η νομοθεσία προβλέπει την σύσταση οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων, οι οποίοι οργανισμοί συμβάλλονται με τους πνευματικούς δημιουργούς και εισπράττουν από τους χρήστες των έργων αυτών αμοιβές, τις οποίες και κατανέμουν στους εν λόγω δημιουργούς.

Στην Ελλάδα έχει δημιουργηθεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «Ανόνομη Εταιρεία Πνευματικής Ιδιοκτησίας» (Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων Συνθετών, Στιχουργών, Εκδοτών Μουσικών Έργων) αλλά και διάφοροι άλλοι με διαφορετικό κατά

περίπτωση αντικείμενο (όπως Αθηνά, Απόλλων, Αυτοδιαχείριση, Διώνυσος, Ερατώ, Θέσπις, Ισοκράτης, Φοίβος και άλλοι), με σκοπό την κατάρτιση συμβάσεων με χρήστες των έργων, την έκδοση αδείας χρήσης προς αυτούς, την απαγόρευση της χρήσης χωρίς άδεια, την είσπραξη των δικαιωμάτων, που καθορίζουν οι ίδιοι οι οργανισμοί, την κατανομή των εισπραττόμενων ποσών στους δημιουργούς και την λήψη κάθε άλλου μέτρου για την διασφάλιση των παραπάνω.

Τα δικαιώματα καθορίζονται από το αρμοβολόγιο της ΑΕΠΙ (και ακολουθούν και οι λοιποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης), το οποίο δημοσιεύεται προς γνώση των χρηστών στον Τύπο. Τα δικαιώματα αυτά προσδιορίζονται κατά την ΑΕΠΙ με την χρήση αντικειμενικών κριτηρίων, όπως το είδος της επιχείρησης, το ομοειδές της χρήσης, το μέσο λειτουργίας και παρουσίασης, ο συγκεκριμένος χώρος, τόπος και χρόνος και άλλα. Έτσι, για παραδοσιακά καφενεία αστικών κέντρων με απλά μηχανικά μέσα (ραδιόφωνο, τηλεόραση, κασετόφωνο), η επιφάνεια μέχρι 50 τ.μ. έχει τέλος 10 ευρώ τον μήνα, που βαθμιαία φθάνει για 450 τ.μ. τα 27 ευρώ τον μήνα. Παραδοσιακά καφενεία αστικών κέντρων μόνο με τηλεόραση μέχρι 50 τ.μ. έχει τέλος 7 ευρώ τον μήνα, ενώ για άνω των 450 τ.μ. φθάνει τα 18 ευρώ τον μήνα. Χώροι ψυχαγωγίας με ζωντανή μουσική για μέχρι 100 τ.μ. έχουν τέλος 260 ευρώ τον μήνα, ενώ για άνω των 2.800 τ.μ. το τέλος φθάνει τα 5.510 ευρώ τον μήνα. Οι ίδιοι χώροι με disc jockey ξεκινούν από 250 ευρώ τον μήνα για μέχρι 100 τ.μ. και φθάνουν τα 3.615 ευρώ τον μήνα για άνω των 2801 τ.μ. Και ούτω καθεξής.

Οι αιτιάσεις κατά του καθεστώτος αυτού του πραγματικού μονοπωλίου της ΑΕΠΙ και των λοιπών συλλογικών οργανισμών, του τρόπου προσδιορισμού των δικαιωμάτων και της διεκδίκησης αυτών με την συνοδεία αστυνομικών οργάνων και της υποβολής μηνύσεων κατά των επιχειρηματιών, έχουν ως εξής :

1. Το ποινικό μέρος της μη καταβολής των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας θα πρέπει να καταργηθεί. Η διαφορά είναι μια αστική διαφορά και υπάγεται αποκλειστικά στον χώρο του αστικού δικαίου, θα πρέπει δε να διεκδικηθεί από την ΑΕΠΙ και τους λοιπούς φορείς με αγωγές στην τακτική Δικαιοσύνη.

2. Το θέμα της προστασίας των πνευματικών δημιουργών για τα έργα τους, για τα οποία έχει παρέλθει η 70ετία της νόμιμης προστασίας, θα πρέπει να

διευκρινισθεί ότι δεν υπάγεται στο χώρο δράσης της ΑΕΠΙ, αφού μετά την 70ετία τα πνευματικά δημιουργήματα έχουν γίνει πλέον κοινό κτήμα.

3.Ο προσδιορισμός του αμοιβολογίου, που γίνεται από την ΑΕΠΙ και τους λοιπούς φορείς εν απουσία των εκπροσώπων του Επιχειρηματικού κόσμου, θα πρέπει, κατά τροποποίηση του Νόμου 2121/1993, να γίνεται εφεξής με την ενεργό συμμετοχή εκπροσώπων της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος.

4.Θα πρέπει να επιδιωχθεί πλήρης διαφάνεια της διοικητικής και οικονομικής δράσης της ΑΕΠΙ στα εξής σημεία : Πρώτον, οι συμβάσεις της ΑΕΠΙ και των λοιπών φορέων με τους δημιουργούς να δημοσιοποιούνται ευρύτατα για να γνωρίζουν οι χρήστες ποιών έργων θα κάνουν χρήση. Δεύτερον, οι διμερείς συμβάσεις της ΑΕΠΙ και των λοιπών φορέων θα πρέπει να είναι γνωστές σε όλους τους χρήστες (δεδομένου ότι συμβάσεις π.χ. με την Κίνα δεν υπάρχουν και, συνεπώς, κινέζικα τραγούδια επιτρέπεται να ακούονται, αλλά δεν πρέπει να καταβάλλονται τέλη για αυτά).

Ολόκληρος ο Νόμος 2121/1993 χρήζει τροποποίησης, ώστε να μην είναι τόσο άτεγκτη η εφαρμογή των διατάξεών του, με την παροχή τόσων πολλών δικαιωμάτων καταχρηστικής συμπεριφοράς στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Αθήνα, 5 Αυγούστου 2013

Ο ΣΥΝΤΑΞΑΣ

